

L. D. B. V.
POSITIONES MISCELLANÆÆ
DE
CONSTITUTIO-
NIBUS
PRINCIPUM

Quas
SUB PRÆSIDIO
VIRI Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi,
Excellentissimi

DN. JO. HENRICI FELTZII,
J. U. D. & Prof. Publ. Ordin.

p. t. Facult. Jurid. Decani

ad d. 5. Februarii M DCC XXI.

SOLENNITER defensurus est

JOANNES LUDOVICUS
D'AULNOY,

Tullensis.

—
ARGENTORATI, Literis DANIELIS MAAGIL.

Diss. jur. civ.

429,8

N. 1. 1. 1.

Per-Illustri DOMINO
ANTONIO
DU MESNIL

Archidiacono & Canonico Eccle-
siæ Cathedralis Tullensis,

hasce
Studiorum suorum
primitias

Dedicat

JO. LUDOVICUS D'AULNOY.

POSITIONES MISCELLANEÆ
DE
CONSTITUTIONIBUS
PRINCIPUM

I.

Onstitutio Principis
est placitum summi Impe-
rantis, vim legis habens.

II.

Eiusmodi Principum placita emittun-
tur vel *motu proprio*, vel *motu alieno*.

III.

Motu proprio emittuntur *Edicta* &
Mandata, motu alieno *Rescripta* & *De-
creta*.

A 2

IV.

I V.

Edictum est constitutio, qua Princeps motu proprio ad subditorum utilitatem aliquid edicit & constituit.

V.

Mandatum est constitutio, qua Princeps motu proprio certis personis in certo negocio aliquid mandat, idque vel *cum* vel *sine clausula justificatoria*.

V I.

Rescriptum est constitutio, qua Princeps consulentibus vel referentibus respondeat.

V II.

Si enim *privatus* quidam Principis sententiam expetierit, tunc illa brevissimis verbis *annotari* solet; si *Judex* vel *Magistratus*; tunc Princeps voluntatem suam per *Epistolam*, cui preces supplicantis inseruntur, declarat; si denique *integrum* quodam *Collegium*, tunc *sanctione pragmatica*,

— 80 (1.) 80 —

ca, absque tamen precum insertione, Princeps respondet.

VIII.

Ad validitatem autem Rescriptorum in genere requiritur I. ut preces impetrantium veritate nitantur; nam si sub- & obrepitiè impetrata fuerint, vel, uti illud Galli eleganter pronunciant, quandon a surpris la religion du Prince, ipso jure nulla sunt. II. ne sint contraria juri quæsito tertii. III. ut dies & Consul apponatur. IV. ut accedat Principis subscriptio.

IX.

Decretum est constitutio, qua Princeps de re inter quosdam controversa, post causæ cognitionem sententiam suam, vel definitivam vel interlocutoriam pronunciat.

X.

Ratione Subjecti, cuius gratia emittuntur, Constitutiones sunt vel *generales*, vel

A 3

spe-

speciales : illis omnes subditi , his nonnulli tantum tenentur. Et hæ posteriores communiter vocantur *Privilegia*, quæ, si accurate loqui velimus, tum à *Constitutionibus personalibus*, tum à *jure singulari* multum differunt,

X I.

Est autem *Privilegium* in genere nihil aliud , quam *Constitutio specialis* , ultra communem juris tenorem ; respectu unius vel nonnullorum subditorum , æquitatis administrandæ gratia , emissa.

X II.

Et in hac significatione *privilegia bene dividuntur* in *Odiosa & Favorabilia*.

X III.

Odiosa sunt , quæ in odium personæ constituuntur , e. g. quando quis poena extraordinaria afficitur.

X IV.

Favorabilia vocantur , quæ in persona

næ

— (7.) —

næ favorem concessa sunt, & his propriæ
nomen *privilegii* convenit.

X V.

Dividuntur autem privilegia respectu
subiecti in *personalia* & *realia*.

X VI.

Personalia sunt, quæ intuitu personæ
conceduntur, eique ita inhærent, ut cum
ea iterum extinguantur, nec ad hæredes
transcant.

X VII.

Realia sunt, quæ intuitu rei concedun-
tur, eique ita inhærent, ut cum ea ad quos-
vis possessores transferantur.

X VIII.

Privilegia respectu concedentis *latissi-*
me, quatenus vero tendunt in *præjudi-*
cium tertii, *strictissime* interpretanda sunt.

X IX.

Quæritur, an privilegia à summo Im-
pe-

perante concessa ab ipso iterum revocari possint? *Affirm.* si fuerint concessa ad beneplacitum, *Neg.* si titulo oneroso acquisita sint.

X X.

Quæritur, an morte concedentis privilegia exspirent, adeoque Successoris renovatione vel confirmatione opus habent? *Neg.*

S. D. G.

